

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 3. novembra 2014. god.
Ref. br.:RK716/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI83/14

Podnosilac

Sahit Rakaj

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova Rev. br.
188/2013 od 7. novembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, Sudija, i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Sahit Rakaj, iz sela Vrmnica, opština Prizren.

Osporena odluka

2. Odluka koju osporava podnosilac zahteva je presuda Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud), Rev. no. 188/2013 od 7. novembra 2013. god., koju je podnosilac zahteva primio 28. aprila 2014. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Rev. br. 188/2013 od 7. novembra 2013. god., kojom su mu, kako navodi podnosilac zahteva, povređena prava garantovana članovima: 3 i 24 [Jednakost pred Zakonom], članom 22 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], članom 23 [Ljudsko Dostojanstvo], kao i članom 49 [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Pravni osnov zahteva je: član 113.7 Ustava, članovi 20 i 47. Zakona o Ustavnom sudu, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 12. maja 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 10. juna 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI83/14 imenovao sudiju Kadri Kryeziu za sudiju izvestioca, i odlukom br. KSH. KI83/14 je imenovao članove Veća za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Sud je 10. juna 2014. god., obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 15. septembra 2014. god., odlukom predsednika, sudija Robert Carolan je zamenjen sudijom Altay Suroy kao predsedavajući Veća za razmatranje.
9. Dana 23. septembra 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 30. avgusta 2010. god., podnosilac zahteva je sklopio ugovor o radu, na određeno vreme, sa opštinom Prizren – Direkcija za obrazovanje i nauku (DON), u trajanju od 1. septembra 2010. do 31. avgusta 2011. god., za nastavu predmeta biologija i zaštita sredine, u dva odvojena odeljenja gimnazije „Remzi Ademaj“ u Prizrenu.
11. Podnosilac zahteva je 19. oktobra 2011. god., podneo žalbu DON-u opštine Prizren jer mu nije produžen ugovor o radu.

12. Dana 9. novembra 2011. god., DON je odbio žalbu podnosioca zahteva zbog činjenice da je on trebao da prethodno podnese žalbu školi u kojoj je on radio, obrazlažući odbijanje žalbe time da je škola gde je on radio bila bolje upoznata sa realnim stanjem zašto je podnosilac zahteva ostao bez nastavnih časova od septembra 2011. godine.
13. Dana 21. novembra 2011. god., podnosilac zahteva je podneo tužbu pred Opštinskim sudom u Prizrenu, zahtevajući od ovog suda da utvrdi da je neproduženje ugovora o radu u suprotnosti sa važećim zakonima i zahtevajući da obaveže DON Prizrena da vrati podnosioca zahteva na radno mesto nastavnika na kojem je on radio.
14. Opštinski sud u Prizren je 6. juna 2012. god., (presuda C. br. 795/11) usvojio tužbeni zahtev podnosioca, utvrđujući da je neproduženje ugovora o radu u suprotnosti sa zakonom o obrazovanju i zakonom o radu i obavezao opštinu Prizren da vrati podnosioca na radno mesto na kojem je radio do trenutka kada mu nije produžen ugovor.
15. U obrazloženju ove presude, Opštinski sud je između ostalog utvrdio: “ Kao zaključak, sud je ocenio da je tužena opština Prizren – Opštinsko odeljenje za obrazovanje izvršilo povredu zakonskih odredaba propisanih članovima 71.2, 72.1. i 72.2. Zakona o radu zbog neproduženja ugovora o radu tužiocu, stoga je odlučio da tužbeni zahtev tužioca usvoji u celosti kao osnovan, jer je zasnovan na zakonu i činjenicama“.
16. Dana 14. marta 2013. god., odlučujući po žalbi javnog advokata opštine Prizrena, Apelacioni sud Kosova je doneo presudu CA. br. 3650/2012, kojom je usvojio žalbu opštine Prizren, tako što je preinačio presudu Opštinskog suda u Prizrenu, C. br. 795/2011 od 6. juna 2012. god., i tužbu podnosioca odbio kao neosnovanu.
17. U obrazloženju presude Apelacioni sud je naglasio: “Razmatrajući pobijanu presudu, ovaj sud je našao da se na osnovan način pokazalo žalbom da je presuda prvostepenog suda zahvaćena bitnim povredama Zakona o parničnom postupku i to člana 182. stav 2. tačka n. Drugim rečima, izreka pobijane presude je nelogična i ista je u suprotnosti sa samom sobom, kao i sa razlozima odlučujućih činjenica koje su date u obrazloženju”.
18. Apelacioni sud je dodatno obrazložio presudu navodeći da: “je činjenično stanje utvrđeno pravedno i u dovoljnoj meri, ali se u jednom tako utvrđenom stanju primenilo pogrešno materijalno pravo ” i da “Član 67. istog zakona propisuje da se ugovor o radu prekida prema važećem zakonu, između ostalog i istekom vremena za koji je sklopljen ugovor”.
19. Dana 7. novembra 2013. god., odlučujući po zahtevu podnosioca za reviziju, Vrhovni sud Kosova je doneo presudu Rev. br. 188/2013, kojom je, u tački I izreke, odbio reviziju, podnetu od strane podnosioca, u delu koji se odnosi na vraćanje na radno mesto gde je prethodno radio ili da se raspoređi na neko drugo radno mesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i, u tački II usvojio je reviziju podnosioca u delu koje se odnosi na plaćanje jedne mesečne plate

tako što je obavezao opštinu Prizren DON da podnosiocu zahteva plati jednu mesečnu platu koju je on ostvario prema ugovoru o radu.

Navodi podnosioca zahteva

20. Podnosilac zahteva tvrdi da su presudom Vrhovnog suda povređena ustavna prava zagarantovana članovima: 3 i 24 [Jednakost pred Zakonom], članom 22 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], članom 23 [Ljudsko Dostojanstvo], kao i članom 49 [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije], navodeći da je Vrhovni sud presudu zasnovao na "institut isteka ugovora o radu" iako su svi drugi zaposleni imali isti status ali je njima produžen ugovor o radu.
21. Podnosilac je pomenuo u zahtevu i Evropsku konvenciju o ljudskim pravima [EKLJP] ali konkretno ne navodi povredu bilo kojeg prava zaštićenog ovom Konvencijom.

Prihvatljivost zahteva

22. Kako bi bio u stanju da razmatra zahtev podnosioca, Sud prethodno ocenjuje da li je stranka ispunila uslove za prihvatljivost, koji su određeni Ustavom, i specifično navedeni u Zakonu i Poslovniku o radu.
23. U vezi s tim, Sud se poziva na član 113.7 Ustava koji predviđa:

"Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisana zakonom".
24. U vezi sa gore navedenim, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka shodno članu 113.7 Ustava, da je iscrpeo pravna sredstva predviđena zakonom i da je podneo zahtev Sudu u roku od četiri meseca kao što se propisuje članom 49. Zakona.
25. Ocenjujući navode podnosioca o povredama Ustava, Sud utvrđuje da ustavne odredbe, čije se kršenje navodi, imaju sledeći sadržaj:

Član 3. stav 2 [Jednakost pred Zakonom]

"Sprovođenje javne vlasti u Republici Kosovo se zasniva na načelu jednakosti svih građana pred zakonom i poštovanju međunarodno priznatih prava i osnovnih sloboda, kao i zaštiti prava i učešća svih zajednica i njihovih pripadnika".

Član 23 [Ljudsko Dostojanstvo]

"Ljudsko dostojanstvo je neosporivo i predstavlja osnov svih ljudskih prava i osnovnih sloboda".

Član 24.1 [Jednakost pred Zakonom]

“1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije”.

Član 49 [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije]

“1. Garantuje se pravo na rad. 2. Svako lice ima pravo da slobodno izabere svoju profesiju i radno mesto.”

26. U vezi s tim, Sud naglašava da je podnosilac zahteva samo naveo povredu ovih ustavnih odredbi ali nije pružio nijedan dokaz o načinu i prirodi povrede, o eventualnim okolnostima u kojima se navodna povreda desila, nije objasnio koje su ustavne posledice eventualnih povreda Ustava.
27. Sud smatra da samo opis odredbi Ustava i tvrdnja da su one povređene, bez podnošenja činjenica o načinu povrede, bez određivanja okolnosti i bez preciziranja radnji javnog organa koje su bile u suprotnosti sa ustavnim normama, nisu dovoljan osnov da se Sud ubedi da je bilo povrede Ustava ili EKLJP-a.
28. Sud, razmatrajući zahtev podnosioca i činjenice podnete uz zahtev, nalazi da su žalbe podnosioca, u svim fazama sudskog procesa, bile zakonske prirode i, nikada i u nijednoj fazi nisu bile ustavne prirode ili žalbe o eventualnoj povredi ljudskih prava zaštićenih Ustavom, koje su prvi put pokrenute pred Ustavnim sudom, što dovodi Sud do toga da zaključi da je, u stvari, podnosilac nezadovoljan konačnim ishodom suđenja u njegovom slučaju.
29. Sud i dalje naglašava da nije sud činjenica i ne presuđuje kao sud četvrtog stepena i jednostavno nije još jedna sudska instanca. Sud u načelu ne presuđuje činjenice da li su redovni sudovi pravilno i u potpunosti utvrdili činjenično stanje ili da utvrdi da li je podnosiocu zahteva zapošljavanje prekinuto zakonito ili nezakonito, jer je to nadležnost redovnog suda. Za Sud, suštinska su pitanja ona, od kojih zavisi ocena o eventualnim povredama ustavnih prava a ne pitanja koja su jasno pitanja zakonitosti kao što su uglavnom bile činjenice koje je podneo podnosilac (vidi, *mutatis mutandis, i.a., Akdivar protiv Turske*, 16. septembra 1996., R.J.D, 1996-IV, stav 65).
30. Sud podseća da samo činjenica da je podnosilac zahteva nezadovoljan rezultatom slučaja ne može da mu služi kao pravo da podnese argumentovani zahtev o povredi odredbi Ustava (vidi, *mutatis mutandis*, presuda ESLJP-a, zahtev br. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, ili rešenje Ustavnog suda, slučaju KI128/12, od 12. jula 2013., podnosioca zahteva *Shaban Hoxha*, u zahtevu za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 316/2011).
31. Pod ovim okolnostima, Sud zaključuje da činjenice iznete od strane podnosioca ne opravdaju ni na jedan način tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje, stoga u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnik o radu može da se utvrdi da je zahtev očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilima 36 i 56 (2) Poslovnika, dana 23. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani